E. G. Hoff.
Til Konungsins á
hans fæðingardegi.

Til

KONUNGSINS

á

HANS FÆDÍNGAR-DEGI

þeim 29 Januarii 1783.

Til

Kongen

paa

Høistsammes Fødsels-Dag

den 29 Januarii 1783.

Kiøbenhavn,
trykt hos Friderich Wilhelm Thiele.

Fædíngar - Dagur frídur
Fylkis enn mönnum rennur,
Sveitir ſenn vid kætaſt
Sól Dana á Ríkis ſtóli.

Endnu fremſkinner Kongens herlige Fødſels-Dag, og Folket fryder ſig ved at ſee Danne-Solen paa Rigets Sæde.

Skylldir ſkatnar at giallda
Skært lof og þackir mærar
Konungi, er Landsſtiórn lina
Lýdum og vitra býdur.

Kendum þig Konungr ſtunda,
Af kærleik födur-mæra,
Heill Fólks í efnum öllum
Aud-megn og hverſkyns vegnan.

Det er pligtigt, at offre ſin Konge den høieſte Lov og oprigtigſte Takſigelſe for Hans viſe og milde Regiering.

Vi ere meer end overbeviſte om, at Du, o Konge! af Kierlighed for Fædernelandet, i alle Ting giør Folkets Hæld, Formue og Velſtand til dit Øiemeed.

Frid-efling, firríng nauda
Firda fvo volldugt hirdir;
Kóngs undir Verndar-Vængium
Ver tryggir ætíd byggium.

Aumu Þú ei namst gleyma
Islandi og þess kynqvíslum,
Allt gott er gagn þess fyllti
Giördir Þú, heill at búa.

Med Din vældige Arm handthæver Du Freden, og beskytter os imod alt Ont, saa at vi stedse boe sikre under Dine Beskiærmelses-Vinger.

Selv det fattige Island og dets Børn har ikke savnet Din Omsorg. Alt det, som tiener til dets Gavn og Opkomst, har Du fremmet til Fuldbyrdelse.

Upp-örvar alldin-giervi
Og marga vegi biargar,
Lof þer og þackir háfar
Þiód Isa færir gódum.

Lofstýr þinn lengi sanni
Lýdr nær bædi og fiærri.
Lif heill Konungr liúfi,
Lángar bíd hiá oss tidir!

Du opliver, som Jorddyrkningen, saaog alle andre Næringsveie; hvorfor det Islandske Folk nedlægger for Dig, bedste Konge! sin dybeste Taksigelse.

Det skal og længe baade nær og fiær forkynde Din værdigste Roes. Lev, allerkiereste Konge! hos os lyksalig i mange Aar.

Hús Konungs allt, í einu
Ordi, þad Hædir ſkordi!
Lifi ſællt lengi, og ofar
Loks víki í Himin-ríki!

Med eet Ord: (hvilket Himmelen bønhøre!) Det gandſke Kongelige Huus leve her længe og hiſſet evindeligen lykſaligt!

Allerunderdanigſt
af
E. G. Hoff.

